

приложеніе то, сир. прилагаме умалителя въ разностьта, тѣ, ако е дѣйство то право, трѣбе да найдеме сѣмма равна съ умалѣемо то напр.

6537

2745

3792

6537

ПРИМѢЧ. Не трѣбе обаче да смѣтриме опыта по всемѣ вѣроутенъ: защото може и въ него да направиме подобна погрѣшность, и така, нахощае и въ две те дѣйства еднаквочислителни изведенія, безъ да възможеме да откриѣеме погрѣшностьта. Найправо то е воистиннѣ да внимаеме въ собственото то дѣйство, или да го повтѣраме и двѣждь и триждь.

Умноженіе.

36. Чрезъ умноженіе то (20) собираме исто то число толиждь, елиждь се повтѣра едѣница та въ друго даденно, и и, умноженіе то е дѣйство, чрезъ което, като ни се дадатъ двѣ числа, нахощае друго трѣтьо, раждаемо ѿ първото то каквѣто се второ то ражда ѿ едѣница та и п. Да умножиме 8 со съ 5, значи да зѣмеме 8-тѣ пѣтъ пѣти, което е $8 + 8 + 8 + 8 + 8 = 40$: но тоа способъ бы быль много труденъ, а наипаче, ако бѣха числа та поголѣми. Измыслисе прочее сокращенъ способъ да се повтѣра едѣно число нарицаемо множимо толко пѣти, колкото едѣницы има едѣно друго нарицаемо множитель,